

Missa d'acció de gràcies pels màrtirs a la Catedral

El diumenge dia 20 d'octubre, a les 20 h, Mons. Saiz Meneses presidí la missa a la Catedral en acció de gràcies pels màrtirs beatificats a Tarragona. Varen concelebrar Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i diversos preveres, entre ells: Mn. Joaquim Messeguer, rector de Rubí, el P. Josep M. Blanquet SF, en representació del P. General dels Fills de la Sagrada Família i el P. Bernabé Dalmau en representació del P. Abat de Montserrat. Dels 522 màrtirs beatificats n'hi ha 22 de relacionats amb la diòcesi de Terrassa. Destaquen el Dr. Josep Guardiet i Pujol, rector de Rubí, el P. Jaume Puig Miró SF, nascut i batejat a Terrassa i el P. Àngel Rodamilans Canals OSB, monjo de Montserrat, nascut i mort màrtir a Sabadell. Hi foren presents els familiars d'alguns dels màrtirs.

GLOSSA

Com cada nit

En una família, la mare pregava cada nit amb els dos fills més petits —un nen i una nena— abans no anaven a dormir. Una nit en què la mare no hi era perquè la seva feina professional l'havia obligat a viatjar, arribada l'hora de la pregària, la nena de vuit anys agafà el telèfon, trucà al mòbil de la mare i digué: «Mare! Et va bé que preguem ara per telèfon, abans d'anar a dormir, i així avui, també juntes i amb en Pere, parlem amb Déu?» La trucada era el resultat de la iniciació amorosa i constant en la pregària que la mare, nit rere nit, havia treballat amb els seus fills. Convivia a pensar en la importància de la pregària, la seva iniciació en família, la constància en la pràctica...

La família és el primer àmbit d'educació en la pregària, l'església domèstica que esdevé escola de pregària. Ensenyar a posar-nos en presència de Déu i a fer-lo present entre els membres de la família. Aquesta pregària familiar és el primer testimoni de fe dels pares.

Ensenyar a pregar per amor a Déu, en el nom de Jesús —que ens va dir com fer-ho—, amb una pregària hu-

mil, confiada i constant. Ensenyar a pregar amb fervor amb les pregàries de sempre, de la tradició cristiana. Ajudar a traduir els sentiments en la pregària —amor, penediment, lloança, agraïment...— acompanyant-ho amb el gest, si s'escau, perquè als infants no els costa gens de fer-ho. La memorització de les pregàries fonamentals, apreses a la família, consolidar uns hàbits de pregària al matí, al vespre, a l'hora dels àpats..., dóna un ferm fonament per descobrir, arribat el moment, que es pot pregar en tot temps i en tot lloc. «Doneu sempre gràcies per tot a Déu Pare en nom de nostre Senyor Jesucrist» (Ef 5,20).

Escoltant la seva filla, la mare del nostre relat inicià amb certa emoció, com cada nit, la pregària: «En el nom del Pare...», i els dos fills s'hi afegiren telefònicament: «... del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.» El nen continuà: «Et volem donar gràcies per...» Seguí la petició de perdó i, després, el pare-nostre. Tot en un to dialogal, sense pressa. Acabaren la jornada, doncs, com d'habitud.

Enric Puig Jofra, SJ

Clausura de l'Any de la Fe

El diumenge dia 24 de novembre, Solemnitat de Crist Rei de l'Univers, es clausura l'Any de la Fe promulgat per sa Santetat Benet XVI. Amb aquest motiu, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, presidirà la celebració de l'Eucaristia a la Catedral del Sant Esperit, a les 8 del vespre.

REMEU MAR ENDINS

El creient no és arrogant ni intolerant

En els meus comentaris a l'encíclica del Papa sobre la fe he intentat destacar aquells aspectes pràctics en els que el Sant Pare ens convida als creients a expressar la nostra fe i donar-ne testimoni.

En tres àmbits l'encíclica explica la fecunditat de la fe entesa com l'acolliment de la veritat de l'amor de Déu Pare manifestat en la creu i la resurrecció de Jesús. Aquests àmbits són: la visió del món físic, el diàleg amb les religions i la teologia cristiana. (El Papa els tracta en els números 34, 35 i 36 del capítol segon de la carta encíclica *Lumen Fidei*).

En primer lloc, enfront dels qui veuen la fe com una opció només subjectiva i tenen por que s'imposi a tothom com una forma de pensament hegemònic, el Papa diu que «si la fe és la veritat de l'amor, si és la veritat que es desvela en el trobament personal amb l'Altre i amb els altres, llavors s'allibera de la seva clausura en l'àmbit privat per a formar part del bé comú».

Aquí el document és molt pràctic quan afirma que «la veritat d'un amor no s'imposa amb la violència, no aixafa la persona. Naixent de l'amor pot arribar al cor, al centre personal de cada home. Es veu clar així que la fe no és intransigent, sinó que creu en la convivència que respecta l'altre. El creient no és arrogant; al contrari, la veritat el fa humil, sabent que més que posseir-la ell, és ella la qui l'abraça i el posseeix. En lloc de fer-nos intolerants, la seguretat de la fe ens posa en camí i fa possible el testimoniatge i el diàleg amb tothom».

Pel que fa al primer àmbit, el món material i de les ciències, el Papa fa una afirmació que faria feliç Teilhard de Chardin si s'hagués fet quan vivia: «La fe il·lumina fins i tot la matèria, confia en el seu ordenament, sap que en ella s'obre un camí d'harmonia i de comprensió cada vegada més ampli. La mirada de la ciència es beneficia així de la fe: aquesta invita el científic a estar obert a la realitat, en tota la seva riquesa inesgotable.»

El segon àmbit és el del diàleg amb els qui no són creients, però es pregunten pel sentit del misteri de la vida i cerquen Déu i, per descomptat amb els seguidors de les diverses religions. «En configurar-se com a via, la fe concerneix també la vida dels homes que, encara que no creguin desitgen creure i no deixen de buscar. (...) Qui es posa en camí per practicar el bé s'acosta a Déu, i ja és sostingut per ell, perquè és propi de la dinàmica de la llum divina il·luminar els nostres ulls quan caminen cap a la plenitud de l'amor.»

El tercer àmbit on s'ha de desplegar la fe entesa com l'acolliment de la veritat d'un amor és el treball de la teologia. Aquest aspecte no podia faltar en un document de qui, com Benet XVI, ha fet del treball teològic la principal dedicació de la seva vida. Adverteix els teòlegs que «Déu no es pot reduir a un objecte. Ell és Subjecte que es deixa conèixer». Els recomana humilitat perquè «la humilitat que es deixa tocar per Déu forma part de la teologia, reconeix els seus límits davant el misteri». D'altra banda, és necessari que la teologia «donat que viu de la fe, estigui al servei de la fe dels cristians, s'ocupi humilment de custodiar i aprofundir la fe de tots, especialment dels senzills».

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

XAVI CORAL

Mitjans positius

El periodista Xavi Coral, presentador del programa de TV3 *Divendres*, i la Sara Cruz seran els encarregats de conduir «La Nit de Ràdio Estel i Catalunya Cristiana», que se celebra divendres 15 de novembre al Centre de Convencions Internacional de Barcelona. L'acte començarà amb una actuació de l'Escolania de Montserrat, que donarà pas al sopar. En Xavi coneix Ràdio Estel des de l'inici i considera *bo* que l'Església disposi de «mitjans amb continguts positius».

Com vas entrar en contacte amb l'Església?

Durant molts anys vaig col·laborar intensament amb la parròquia del Carme de Terrassa: a l'esplai, als grups de joves, fent el full informatiu de la parròquia, a la JOBAC... En tinc molt bon record i crec que vaig interioritzar un estil de vida i uns valors que m'han anat molt bé.

Els cristians estem ben vistos als mitjans?

Estan més ben vistos els cristians que l'Església com a institució, però sovint són dos conceptes que es barregen. La cúpula de l'Església es veu distant del carrer i allunyada de la realitat, una percepció que potser canviarà si el papa Francesc continua fent reformes. A mi m'interessa l'Església de barri, la propera, la de Càritas, que es preocupa més de treballar que d'explicar-se.

El nostre missatge als mitjans hauria de canviar?

El missatge de fons està clar i això no hauria de canviar. Però sí la forma: utilitzar un llenguatge més directe, més actual, que atregui l'atenció i que no soni a antic. L'Església fa moltes coses positives que es poden explicar i no hauria de passar que, per la forma, es perdi el fons. Cal donar visibilitat a les persones que treballen en positiu. Moltes d'elles seran al sopar del dia 15.

Òscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Joia i gràcia van juntes

En la salutació de l'àngel a Maria, en l'Anunciació, impressiona el fet que ell no adreça a Maria la usual salutació hebrea *xalom* —la pau sigui amb tu—, sinó la fórmula grega *khairè*, que es pot tranquil·lament traduir per *ave* o «Déu te salve» (o «Déu vos salve», amb el tractament de vós), com es fa en la pregària mariana de l'Església, composta amb paraules tretes de la narració de l'Anunciació (cf. *Lc 1,28.42*). Tanmateix, és just copsar, en aquest punt, el veritable significat de la paraula *khairè*: *alegra't*. Amb aquest auguri de l'àngel —podem dir— comença, en sentit propi, el Nou Testament.

La paraula reapareix durant la Nit Santa als llavis de l'àngel, que diu als pastors: «Us anuncio una gran joia» (*Lc 2,10*). Reapareix en Joan, en ocasió del trobament amb el Ressuscitat: «Els deixebles s'alegraren en veure el Senyor» (20,20). En els discursos de comiat, en Joan apareix una teologia de la joia que il·lumina, per dir-ho així, les profunditats d'aquesta paraula: «Us veuré de nou i el vostre cor s'alegrarà i ningú no podrà prendre-us la vostra joia» (16,22).

Maria, tornant a l'Anunciació, és saludada com la filla de Sió en persona. Les promeses referents a Sió s'acompleixen en ella de manera inesperada. Maria esdevé l'arca de l'aliança, el lloc d'una veritable inhabitació del Senyor.

L'anunci cristià, a través dels segles, serà qualificat com *Evangelium* —la *Bona Notícia*, en la qual joia i gràcia van juntes.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

El dibujo infantil

Quando a un niño le damos una hoja en blanco y un estuche de colores es como si descolgáramos el teléfono para establecer comunicación con lo más íntimo de su mundo interior. El dibujo, al igual que el juego, expresa la vida consciente e inconsciente del niño.

Pero así como la actividad de juego es algo pasajero, el dibujo es un documento permanente en la historia del niño que podrá revisarse las veces que se quiera. Animo, pues, a los padres a que, al igual que tenemos álbumes de fotografías de nuestros retoños, tengamos también álbumes con sus dibujos. ¡Empiecen a coleccionarlos ya!

El dibujo infantil es el mejor test psicológico de que disponen los padres para conocer un poco por dentro cómo son *en realidad* sus hijos y cómo marcha su maduración neuropsicológica.

Los primeros garabatos que realice, sobre los 15 meses, serán *puros* (también se denominan, por su similitud, *arabescos*) y son trazos sin ningún sentido; para luego, progresivamente, pasar a realizar garabatos *interpretados*, es decir, que cuando repreguntemos qué son las desordenadas líneas en el papel nos responda con toda seriedad que se trata de una casa, de un tren o de un barco... A los dieciocho meses ya le saldrá una línea vertical y a los tres años será capaz de realizar un círculo y dibujarnos un *renacuajo*, el primer monigote representante del cuerpo humano. ¡Gran progreso!

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Gaudí, arquitecte de la llum

Gaudí volia que els qui entren a la Sagrada Família es converteixin en ciutadans de la Jerusalem terrenal i pelegrins de la Jerusalem celestial, en la qual els salvats veuran Déu «cara a cara» (*Ap 22,4*). Gaudí afirma que «la glòria és la visió de Déu» (Puig Boada, *El pensament de Gaudí*, n. 41).

Tanmateix, no hi ha visió sense llum. Gaudí ho sap i per això ell és l'arquitecte de la llum, del clarobscur, dels contrastos entre les formes que desbordeu llum i les que semblen amagar-se darrere de les ombres. La llum, a la Sagrada Família, crea ornamentació. No calen motllures ni aplics ni afegitons. La llum és dins la mateixa construcció, als vitralls, a les llanternes de les voltes. Gaudí ha volgut recrear una frase del llibre de l'Apocalipsi, referida a la nova Jerusalem: «La ciutat no necessita que la il·lumini el sol o la lluna, perquè la glòria de Déu l'omple de claror, i l'Anyell (Jesucrist) és el gresol que la il·lumina» (21.23).

La Sagrada Família, tant de dia, amb les obertures zenitals (a les voltes de la nau) i laterals (els finestrals dels murs), com de nit, amb els focus que aniran de les torres a les altres torres i cap a terra, serà un espai ple de la glòria de Déu. Serà un anunci de la nova Jerusalem.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 11. □ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Sv 1,1-7 / SI 138 / Lc 17,1-6]. Sant Martí de Tours (†397), bisbe, abans monjo, originari de Pannònia; sant Menna, oficial siríac mr. (Alexandria, s. III).
- 12. ■ Dimarts** [Sv 2,23-3,9 / SI 33 / Lc 17,7-10]. Sant Josafat, bisbe coadjutor de Pólozk i màrtir (1623) per la unitat dels cristians; sant Emilià (Millán) de la Cogolla, ermità a la Rioja.
- 13. ■ Dimecres** [Sv 6,2-12 / SI 81 / Lc 17,11-19]. Sant Leandre, bisbe de Sevilla (s. VI); sant Dídac (Diego) d'Alcalà, rel. franciscà a Sevilla (†1463); sant Estanislau de Kostka, rel. jesuïta.
- 14. ■ Dijous** [Sv 7,22-8,1 / SI 118 / Lc 17,20-25]. Sant Serapi, primer màrtir mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.
- 15. ■ Divendres** [Sv 13,1-9 / SI 18 / Lc 17,26-37]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i doctor de l'Església (dominicà), patró dels naturalistes; sant Eugeni, bisbe de Toledo.
- 16. ■ Dissabte** [Sv 18,14-16;19,6-9 / SI 104 / Lc 18,1-8]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nascuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), vg. cistercenca a Helfta.
- 17. ■ † Diumenge vinent**, XXXIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [MI 4,1-2a / SI 97 / 2Te 3,7-12 / Lc 21,5-19]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocesarea (s. III).

DIUMENGE XXXII DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del segon llibre dels Macabeus (2Ma 7,1-2.9-14)

En aquells dies, set germans, que havien estat detinguts amb la seva mare, eren forçats pel rei, sota la tortura d'assots i de fuets, a menjar carn de porc, que la Llei prohibia.

Un d'ells, parlant per tots digué: «Què vols saber de nosaltres amb aquest interrogatori? Estem disposats a morir abans que violar les lleis rebudes dels nostres pares». El segon, a punt d'expirar digué: «Tu ens pots privar d'aquesta vida, botxí, però el Rei del món, als qui morim per les seves lleis, ens ressuscitarà a una vida eterna». Després d'aquests va ser torturat el tercer. Tragué la llengua de seguida, tan bon punt li ho demanaren, estengué les mans sense por i digué amb una noble generositat: «Les havia rebudes del cel, però per fidelitat a les lleis del cel no les planyo i espero recobrar-les d'allà dalt». El rei mateix i els de la seva comitiva quedaren sorpresos de la valentia d'aquell noi, que tenia per no res el dolor de les tortures. Mort aquest, turmentaren el quart amb la mateixa crueltat. A punt d'expirar deia: «Ara que morim a mans dels homes, és bo de confiar en l'esperança que Déu ens dona de ressuscitar-nos, perquè tu no ressuscitaràs pas a la vida.»

▶ Salm responsorial (16)

R. *Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n, Senyor.*
Escolteu-me, Senyor, demano justícia, / escolteu el meu clam; / oïu atentament la meua defensa, / surt de llavis que no enganyen. R.

Els meus passos no abandonen els camins prescrits, / avancen segurs per les vostres rutes. / Us invoco, Déu meu, i sé que em respondreu; / us invoco, Senyor, escolteu el que us demano. R.

Protegiu-me a l'ombra de les vostres ales. / Jo vinc a veure-us demanant justícia. / Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n. R.

Les paraules de Jesús són signe de contradicció. Il·lustració d'un Evangeliari de la Biblioteca Nacional, Madrid

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura del segundo libro de los Macabeos (2Ma 7,1-2.9-14)

En aquellos días, arrestaron a siete hermanos con su madre. El rey los hizo azotar con látigos y nervios para forzarlos a comer carne de cerdo, prohibida por la Ley.

Uno de ellos habló en nombre de los demás:

«¿Qué pretendes sacar de nosotros? Estamos dispuestos a morir antes que quebrantar la ley de nuestros padres.» El segundo, estando para morir, dijo: «Tú, malvado, nos arrancas la vida presente; pero, cuando hayamos muerto por su ley, el rey del universo nos resucitará para una vida eterna.» Después se divertían con el tercero. Invitado a sacar la lengua, lo hizo en seguida, y alargó las manos con gran valor. Y habló dignamente: «De Dios las recibí, y por sus leyes las desprecio; espero recobrarlas del mismo Dios.»

El rey y su corte se asombraron del valor con que el joven despreciaba los tormentos. Cuando murió este, torturaron de modo semejante al cuarto. Y, cuando estaba para morir, dijo: «Vale la pena morir a manos de los hombres, cuando se espera que Dios mismo nos resucitará. Tú, en cambio, no resucitarás para la vida.»

▶ Salmo responsorial (16)

R. *Al despertar me saciaré de tu semblante, Señor.*

Señor, escucha mi apelación, / atiende a mis clamores, / presta oído a mi súplica, / que en mis labios no hay engaño. R.

Mis pies estuvieron firmes en tus caminos, / y no vacilaron mis pasos. / Yo te invoco porque tú me respondes, Dios mío; / inclina el oído y escucha mis palabras. R.

Guárdame como a las niñas de tus ojos, / a la sombra de tus alas escóndeme. / Yo con mi apelación vengo a tu presencia, / y al despertar me saciaré de tu semblante. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 2,16-3,5)

Germans, que Jesucrist mateix, el nostre Senyor, i Déu, el nostre Pare, que ens ha estimat tant, i ens ha concedit per la seva gràcia un consol etern i una bona esperança, conforti els vostres cors i els faci constants en tota mena d'obres bones i de bona doctrina.

Finalment, germans, pregueu per nosaltres: que la Paraula del Senyor es propagui pertot arreu i sigui glorificada com ho ha estat entre vosaltres, i que Déu ens alliberi dels homes irresponsables i dolents, perquè no tothom té la fe. El Senyor és fidel. Ell us farà constants i us guardarà del Maligne. Us tenim tota la confiança en el Senyor, i sabem que tot això que us recomanem ja ho feu i continuareu fent-ho. Que el Senyor encamini els vostres cors a estimar Déu i sofrir amb constància com ho féu Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 20,27-38) (versió abreujada)

En aquell temps, uns saduceus anaren a trobar Jesús. Els saduceus neguen que els homes hagin de ressuscitar.

Jesús els respongué: «En el món present els homes i les dones es casen, però els qui Déu considerarà dignes de tenir un lloc en el món que vindrà i en la resurrecció dels morts no es casaran, perquè ja no podran morir mai més. Pel fet de tenir part en la resurrecció, són iguals que els àngels i són fills de Déu. I que els morts han de ressuscitar, Moisès mateix ho deixa entendre en el passatge de la Bardissa que no es consumia, quan diu que el Senyor és el Déu d'Abraham, Déu d'Isaac i Déu de Jacob. Déu no és Déu de morts, sinó de vius, perquè per a ell tots viuen.»

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Te 2,16-3,5)

Hermanos: Que Jesucristo, nuestro Señor, y Dios, nuestro Padre, que nos ha amado tanto y nos ha regalado un consuelo permanente y una gran esperanza, os consuele internamente y os dé fuerza para toda clase de palabras y de obras buenas.

Por lo demás, hermanos, rezad por nosotros, para que la palabra de Dios siga el avance glorioso que comenzó entre vosotros, y para que nos libre de los hombres perversos y malvados, porque la fe no es de todos. El Señor, que es fiel, os dará fuerzas y os librára del Maligno. Por el Señor, estamos seguros de que ya cumplís y seguiréis cumpliendo todo lo que os hemos enseñado. Que el Señor dirija vuestro corazón, para que améis a Dios y tengáis la constancia de Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 20,27-38) (versión abreviada)

En aquel tiempo, dijo Jesús a unos saduceos, que niegan la resurrección.

«En esta vida, hombres y mujeres se casan; pero los que sean juzgados dignos de la vida futura y de la resurrección de entre los muertos no se casarán. Pues ya no pueden morir, son como ángeles; son hijos de Dios, porque participan en la resurrección.

Y que resucitan los muertos, el mismo Moisés lo indica en el episodio de la zarza, cuando llama al Señor "Dios de Abraham, Dios de Isaac, Dios de Jacob". No es Dios de muertos, sino de vivos; porque para él todos están vivos.»

COMENTARI

Déu de vius i no de morts

Quan Jesús arriba a Jerusalem, després del seu llarg viatge des de Galilea (Lc 9-19), té un seguit de topades amb diversos grups religiosos de la ciutat. Amb els saduceus en té dues. Amb la seva intenció de purificar el temple, buidant-lo de mercaders, Jesús topa amb les autoritats del recinte que permetien el negoci i en treien profit; aquestes autoritats eren, majoritàriament, del partit saduceu. A més manté una disputa amb ells, que llegim en l'evangeli d'avui.

Són ells qui volen posar a prova Jesús per mitjà de la qüestió capciosa que li proposen. Presenten una situació exagerada sobre la idea que la vida

ressuscitada no és sinó continuació de la vida d'aquí. La situació porta a la ridiculització de la resurrecció.

Jesús parteix d'un llibre del Pentateuc, l'Èxode, per mostrar-los com Déu parla dels antics patriarques no en passat sinó en present... «perquè per a ell tots viuen». La resurrecció és la vida en Déu i per a Déu, depèn d'ell, i no és la simple continuació de la vida d'aquest món; conté una novetat fonamental: «Els qui Déu considerarà dignes de tenir un lloc en la resurrecció... són iguals que els àngels i són fills de Déu.»

Hi ha un salt qualitatiu en l'existència ressuscitada, passem de la vida efímera d'aquest món a la vida nova i eterna de Déu. Els apòstols ho van

experimentar quan Crist ressuscitat se'ls va mostrar.

Creure en la resurrecció és diferent de creure en la reencarnació; creure en la resurrecció és creure en la nova creació que Déu vol fer d'aquells que considera dignes de la seva pròpia vida, perquè han cregut en Jesucrist com a Fill seu i han viscut en coherència amb la seva fe, tal com el mateix Jesús va viure i va morir. Creure en la resurrecció neix de l'esperança que Déu ens té preparat un futur que passa les expectatives humanes de bondat i de felicitat, on ens estimarem els uns als altres tal com som estimats per Déu, i tal com Crist mateix ens va estimar.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 9, a les 11 h. Presideix la Jornada de Formació i la Presentació del Tercer Pla Pastoral Diocesà (2013-2018) al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia i la Institució d'acòlits de dos candidats al diaconat permanent, a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa.

Aquest diumenge dia 10, a les 11 h. Celebra la Missa d'Acció de Gràcies pel Mil·lenari de la parròquia, a la parròquia de Sant Genís de Plegamans.

Dilluns dia 11, a les 20 h. Celebra la Missa de la festa patronal a la parròquia de Sant Martí de Cerdanyola.

Dimarts dia 12, a les 21.30 h. Presideix la sessió informativa de la Jornada de Germanor a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Dimecres dia 13, a les 10.45 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral amb motiu de la clausura de l'Any de la Fe amb els alumnes de l'escola La Farga de Mirasol.

A les 21.30 h. Presideix la sessió informativa de la Jornada de Germanor a la parròquia de Sant Pere d'Octavià (Sant Cugat del Vallès).

Dijous dia 14, a les 11 h. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors.

Del divendres dia 15 al diumenge dia 17. Presideix el I Pelegrinatge Diocesà a Roma, amb motiu de l'Any de la Fe.

NOTÍCIES

El Sr. Bisbe inaugura la seu de Càritas Diocesana de Terrassa. El dijous dia 17 d'octubre, en el marc del Dia internacional per a l'Eradicació de la Pobreza, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses bené i inaugura la seu provisional de Càritas Diocesana de Terrassa, ubicada al número 47 del carrer Zurbano de

I Pelegrinatge Diocesà a Roma

El proper cap de setmana (del 15 al 17 de novembre) Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidirà el I Pelegrinatge Diocesà a Roma, dintre de l'Any de la Fe. És un acte de comunió amb el Papa, successor de l'Apòstol Sant Pere. Acompanyem espiritualment els pelegrins.

Sabadell. Varen intervenir en l'acte Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, el Sr. Joan Carles Sánchez, alcalde de Sabadell, Mn. Francesc Catarineu, delegat episcopal de Càritas Diocesana de Terrassa i el Sr. Salvador Obiols i Gras, director general de Càritas Diocesana de Terrassa. També hi assistí Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar. Van participar a l'acte més d'un centenar de persones relacionades amb Càritas Diocesana o representants de l'Ajuntament i d'entitats socials de Sabadell.

Benedicció de la nova capella de l'Escola Mare de Déu de la Salut.

El dilluns dia 21 d'octubre Mons. Saiz Meneses va celebrar la missa a la nova capella de l'Escola Mare de Déu de la Salut a Sabadell i va beneir-la. Hi assistiren el claustre de professors i la titularitat del Centre. La capella, gran i espaiosa, acollirà les celebracions del centre educatiu i ofereix un espai sagrat per a la pregària i el recolliment.

La Schola Cantorum de Terrassa a la V trobada de grups de cant gregorià. El diumenge dia 6 d'octubre la Schola Cantorum de Terrassa va participar en la V Trobada de grups de cant gregorià, de la Federa-

ció Catalana d'Entitats Corals a la Seu Vella de Lleida. Dotze cors varen interpretar cants d'Advent i de Nadal, dirigits per Ramon Vilar i acompanyats a l'orgue per Joan Casals.

AGENDA

Cadena de pregària per les vocacions. Cada any el mes de novembre les diòcesis amb seu a Catalunya fan una cadena de pregària per les vocacions. Al bisbat de Terrassa li correspon els dies 10 (avui), 20 (dimecres) i 30 (dissabte). Es tracta de fer una estona de pregària personal o en família oferint-la per les vocacions. Us podeu apuntar a: seminariterrassa@hotmail.com o bé amb un missatge al tel. 636 221 529, o bé a través del web www.cadena-pregaria.com.

Conferència. P. Hèctor Vall, SI, *L'ecumenisme teòric*. Lloc: Parròquia de Santa Eulàlia de Ronçana. Dimecres dia 13, a les 9 del vespre.

Conferència. El dissabte dia 16 de novembre a 2/4 de 6 de la tarda, Mn. Ricard Casadesús, teòleg i químic, pronunciarà la conferència: «*Són compatibles la ciència i la fe?*» Organitzada pel Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya a Terrassa. Lloc: Sala Capitular de la Catedral.

Trobada interreligiosa. El Grup Interreligiós de Sabadell organitza la 13a Trobada anual el dissabte dia 16, a les 18 h, al Casal Pere IV.

EN LA PAU DE CRIST

La Gna. Aurora Albero Martín, monja santjoanista, descansà en la pau del Senyor el dia 10 d'octubre a l'edat de 96 anys. Les exèquies es van celebrar el dia 12 a la capella del Seminari Diocesà, antic monestir santjoanista, a Valldoreix.

El P. Marc Vilarasau i Alsina, de la comunitat del Centre Borja de Sant Cugat del Vallès, va morir a l'Hospital de la Vall d'Hebron a Barcelona el dia 15 d'octubre, als 45 anys d'edat, 23 de jesuïta i 11 de prevere. El dia 17 va presidir l'eucaristia de l'enterrament Mons. Jaume Traserra, bisbe emèrit de Solsona.

La Gna Balbina Pérez Gutiérrez, franciscana missionera de la Nativitat (Dardera) lliurà l'ànima al Senyor el dia 22 d'octubre a Terrassa, als 92 anys d'edat i 72 de vida religiosa. Les exèquies es van celebrar el dia 23 a la Catedral i parròquia del Sant Esperit de Terrassa.

REMAD MAR ADENTRO

El creyente no es arrogante ni intolerante

En mis comentarios a la encíclica del Papa sobre la fe he intentado destacar los aspectos prácticos en los que el Santo Padre nos invita a los creyentes a expresar y a dar testimonio de nuestra fe.

En tres ámbitos despliega la encíclica la fecundidad de la fe entendida como la acogida de la verdad de un amor, del amor de Dios Padre manifestado en la cruz y la resurrección de Jesús: en la visión del mundo físico, en el diálogo con las religiones y en la teología cristiana. (Los trata el Papa en los números 34, 35 y 36 del capítulo segundo de la carta encíclica).

Ante todo, frente a quienes ven la fe como una opción meramente subjetiva y temen que se imponga a todos como una forma de pensamiento hegemónico e impositivo, el Papa dice que «si la fe es la verdad del amor, si es la verdad que se desvela en el encuentro personal con el Otro y con los otros, entonces se libera de su clausura en el ámbito privado para formar parte del bien común».

Aquí el documento es muy práctico al afirmar que «la verdad de un amor no se impone con la violencia, no aplasta a la persona. Naciendo del

amor puede llegar al corazón, al centro personal de cada hombre. Se ve claro así que la fe no es intransigente, sino que crece en la convivencia que respeta al otro. El creyente no es arrogante; al contrario, la verdad le hace humilde, sabiendo que más que poseerla él, es ella la que le abraza y le posee. En lugar de hacernos intolerantes, la seguridad de la fe nos pone en camino y hace posible el testimonio y el diálogo con todos».

En cuanto al primer ámbito, el mundo material y de las ciencias, hace una afirmación que haría feliz a Teilhard de Chardin, si se hubiera hecho en sus años: «La fe ilumina incluso la materia, confía en su ordenamiento, sabe que en ella se abre un camino de armonía y de comprensión cada vez más amplio. La mirada de la ciencia se beneficia así de la fe: esta invita al científico a estar abierto a la realidad, en toda su riqueza inagotable.»

El segundo ámbito es el del diálogo con quienes no son creyentes pero se preguntan por el sentido del misterio de la vida y buscan a Dios y también, por supuesto, con los seguidores de las diversas religiones. «Al configurarse como vía, la fe concier-

ne también a la vida de los hombres que, aunque no crean, desean creer y no dejan de buscar. (...) Quien se pone en camino para practicar el bien se acerca a Dios y ya es sostenido por Él, porque es propio de la dinámica de la luz divina iluminar nuestros ojos cuando caminamos hacia la plenitud del amor.»

El tercer ámbito en que se ha de desplegar la fe entendida como la acogida de la verdad de un amor es el esfuerzo de la teología. No podía faltar este aspecto en un documento de quien, como Benedicto XVI, ha hecho del trabajo teológico la principal dedicación de su vida. Advierte a los teólogos que «Dios no se puede reducir a un objeto, Él es sujeto que se deja conocer». Les recomienda humildad, porque «la humildad que se deja tocar por Dios forma parte de la teología y reconoce sus límites ante el Misterio». Por otra parte, es necesario que la teología, «puesto que vive de la fe, esté al servicio de la fe de los cristianos y se ocupe humildemente de custodiar y profundizar la fe de todos, especialmente de los sencillos».

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa